

Ten eerste

Zelfmoord patiënte kost psycholoog baan

Van onze verslaggeefsters
Maud Effting, Janny Groen

AMSTERDAM Een gz-psycholoog uit Nijmegen mag haar vak nooit meer uitoefenen na de zelfmoord van een 22-jarige anorexiapatiënte in 2011. De psycholoog en haar partner namen het meisje verschillende keren in huis en lieten zich door haar 'papa' en 'mama' noemen. Vijf dagen voor de zelfmoord brak de psycholoog abrupt met haar moederrol.

De echte moeder van het meisje diende in 2012 een tuchtklacht in tegen de Nijmeegse psychologe, Simone Peters, die ook haptotherapeut is. Aanvankelijk werd Peters een jaar geschorst. In hoger beroep besloot het Centraal Tuchtcollege echter de psycholoog definitief te laten schrappen uit het BIG-register omdat ze een groot aantal professionele normen ernstig heeft overschreden en 'haar professionele relatie naadloos heeft laten overgaan in een zeer persoonlijke en intensieve relatie'.

Het 22-jarige meisje, Sharmeela de Roo, sprong in 2011 van de veertiende verdieping van een van de hoogste flats van Nijmegen. Op anorexiasites ver-

oorzaakte haar dood veel commotie. Een jaar eerder werd ze nog geïnterviewd door *Rondom Tien* en BNN als een succesvol rolmodel, nadat ze een boek had geschreven over de strijd tegen haar eetstoornis.

Daarvoor was het meisje echter in een vertroebelde relatie beland met de psychologe. Al vanaf de tweede behandelingsessie liet de vrouw zich omhelzen en aanraken door het meisje. Gaandeweg werd het contact steeds persoonlijker. Na de behandeling schreef ze mails aan het meisje die, aldus het tuchtcollege, 'op zijn zachtst gezegd niet van een professionele rol-invulling getuigen'.

Uit een reconstructie die *de Volkskrant* maakte van haar zelfmoord blijkt dat de psychologe mails zond met

Ik ben er trots op dat je me 'mama' noemt

Simone Peters ex-psycholoog

boodschappen als: 'Ik ben er trots op dat je me 'mama' noemt.' En: 'Ik vind het ontzettend bijzonder dat wij met z'n drieën zo'n mooie band hebben gesmeed. Ik hou van jou en dat gaat nooit over. Grote knuffel van je mama.'

Tegelijkertijd wist de psychologe dat het meisje het al jaren moeilijk had met de scheiding van haar echte ouders. Zij en haar partner namen de patiënte meermaals in huis en maakten reises met haar. Ook liet ze toe dat de patiënte haar eigen ouders 'opa' en 'oma' noemde. Nadat de psycholoog en haar man uit elkaar waren gegaan, ging het meisje ook nog even bij deze man wonen.

De echte moeder had geen idee dat haar dochter op die manier met hen omging. Dat ontdekte ze pas toen ze na haar dood haar dagboek las en een laptop in handen kreeg met honderden e-mails.

Het tuchtcollege zegt dat de psycholoog de zelfmoord niet te verwijten valt, ook omdat ze zich bijzonder heeft ingespannen om haar daarvan te weerhouden. Wel blijkt dat 'het aangaan van het zelfgekozen ouderschap, de breuk met haar partner en de plotse beëindiging van de moederrol destabiliserend heeft gewerkt op het geestelijk welzijn van patiënte'.